

Jedni w Chrystusie Jezusie

***Werset kluczowy: „Nie ma już Żyda ani Greka,
nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma
mężczyzny ani kobiety, wszyscy bowiem
jesteście jednym w Chrystusie Jezusie”.
List do Galatów 3:28***

***Wybrane fragmenty Pisma Świętego:
List do Galatów 3:24-29***

Kiedy Jezus po raz pierwszy wysłał swoich uczniów, aby głosili królestwo niebieskie, polecił im, aby udali się wyłącznie do „zagubionych owiec z domu Izraela” (Mt 10:5-7). Było to zgodne z faktem, że Izrael nadal był ludem przymierza Boga, choć wkrótce miało się to zmienić. W dzisiejszym wybranym fragmencie Pisma Świętego Paweł wyjaśnia, co powinni byli zrozumieć Izraelici, którzy szukali przewodnictwa w przymierzu zawartym w Prawie: „Prawo było naszym wychowawcą, aby nas doprowadzić do Chrystusa, abyśmy zostali usprawiedliwieni przez wiarę. Ale po nadejściu wiary nie jesteśmy już pod władzą wychowawcy”. Galacjan 3:24,25

Dzisiejszy kluczowy werset to oświadczenie Pawła, że wszystkie różnice istniejące wcześniej w Prawie Mojżeszowym zostały teraz zniesione, ponieważ Jezus umarł jako cena okupu „za wszystkich” (1 Tymoteusza 2:5,6). W rezultacie wszyscy, którzy mieli „uszy do słuchania”, mogli przyjść do Chrystusa (Marka 4:9). Chrześcijanie stali się teraz w oczach

Boga nowymi istotami. (2 Koryntian 5:17). Ewangelia była dostępna dla wszystkich za darmo, a pozycja jednostki w oczach Boga była taka sama jak członka Chrystusa : „Jeśli należycie do Chrystusa, to jesteście prawdziwymi potomkami Abrahama i dziedzicami obietnicy”. Galacjan 3:29

Żydzi nie mieli myśleć, że łaska udzielona ich narodowi w przeszłości zapewni im uprzywilejowaną pozycję w chrześcijańskim braterstwie. Podobnie poganie nie mieli myśleć, że ponieważ Żydzi jako naród zostali odcięci od poprzedniej łaski wynikającej z przymierza Prawa, będą oni w oczach Pana niekorzystnie traktowani jako jednostki. Obie grupy miały wiedzieć, że odtąd Bóg będzie ignorował ich naturalne różnice etniczne i nagradzał każdego, czy to Żyda, czy poganina, zgodnie z jego wiernością jako członka jednego „ciała Chrystusowego”. 1 List do Koryntian 12:12,13

Praktyka posiadania niewolników była regulowaną instytucją w Izraelu i była nadal stosowana w czasach Pawła. Nie mówi on, że sługa, który staje się członkiem ciała Chrystusa, może lekceważyć życzenia swojego mistrza. Mówi raczej, że Pan może błogosławić niewolnika tak, jakby był on „człowiekiem wolnym” w Chrystusie. (1 Koryntian 7:21,22). Pod pewnymi względami pozycja sługi była bardziej sprzyjająca osiągnięciu pokory charakteru niezbędnej do uzyskania udziału w królestwie niebieskim niż pozycja mistrza. Niezależnie od tego, niewolnik miał jednak wiedzieć, że Pan nie zwracał uwagi na jego ziemską pozycję w odniesieniu do jego niebiańskiej nadziei.

Chociaż żydowskie kobiety często cieszyły się większą swobodą niż kobiety w innych starożytnych

kulturach, patriarchalne prawa Izraela ograniczały je głównie do sfery domowej, gdzie były odpowiedzialne za wychowanie dzieci i życie rodzinne. Kapłaństwo było dla nich niedostępne, a poza kilkoma godnymi uwagi wyjątkami miały ograniczony dostęp do świątyni. Paweł ogłasza teraz, że te patriarchalne prawa nie mają już zastosowania do „dzieci Bożych przez wiarę w Chrystusa Jezusa”. Galacjan 3:26

Cieszymy się, że mamy przywilej dzielenia się ewangelią ze wszystkimi. Bądźmy wierni wielkiemu zadaniu Jezusa, aby głosić „ewangelię królestwa” jako świadkowie na całym świecie. Mateusz 24:14